

ڈاکٹر مظہر احمد

اسسٹنٹ پروفیسر، شعبہ پشتو، مالاکنڈ یونیورسٹی

لیلا گل

پی ایچ ڈی ریسرچ سکالر، شعبہ پشتو، مالاکنڈ یونیورسٹی

عنایت الرحمان

پی ایچ ڈی ریسرچ سکالر، شعبہ پشتو، مالاکنڈ یونیورسٹی

پہ دستار نامہ کبھی د بسخو پہ حقلہ د خوشحال خان خٹک نظریات

Dr. Mazhar Ahmad

Assistant Professor at Pashto Department University of Malakand.

Laila Gul

PhD Research Scholar at Pashto Department University of Malakand.

Inayat Ur Rahman

PhD Research Scholar at Pashto Department University of Malakand.

*Corresponding Author:

Idias of Khushal Khan Khattak About Women in “Dastaarna”

ABSTRACT

Khushal Khan Khattak is known as the most versatile figure in Pashto literature. Khushal Khan was a poet and a writer. Khushal Khan Khattak, during his imprisonment in the Fort of Ranthambhore (India) wrote a book “Dastarnama” such a complete and useful book on aptitude. In this book, Khushal Khan Khattak has also called dastar as a sign of a man's modesty and honor. This paper examines all of Khushal's ideas regarding the "Manual" that he holds about a woman.

Key Words: *Khushal Khan Khattak, Dastaarna, Idias about women.*

د پښتو ژبې او ادب د پرمختګ دپاره چې کومو شخصیاتو د قدر وړ کوششونه او زیارونه کښېباسلي دي په هغه ښاغلیو کښې د ستر خوشحال خان خټک نامه په سر کښې راځي- څوک چې د شهباز خان په څلور زامنو کښې تر ټولو مشر زوے ؤ- د هغه مور بي بي يانه د کوهات د يو کلي جلوزی سره تعلق لرلو- خوشحال خان خټک په سراے اکوري کښې چې ملک پور به يې ورته هم وئيلو، په کال ۱۰۲۲ هـ بمطابق ۱۶۱۳ء کښې زېږېدلے ؤ- (۱)

خوشحال بابا د خپلې زوکړې دغه نېټه د پښتو او فارسی دواړو ژبو کښې په قطعہ کښې بيان کړي ده-

خوشحال خټک در ربیع الثاني
آمد چودرین کهنه رباط فاني
حق کردند امر اورا خیر رسال
تاریخش گشت خیر عالمیانی (۲)

دې قطعہ کښې د "خېر عالمیانی" نه د ابجدو په حساب ۱۰۲۲ راځي چې د خوشحال خان خټک د زوکړې کال دے-

خوشحال بابا د نظم او نثر دواړو د مېدان يو کثیرالتصانیف شخصیت ؤ- چې د اثارو د شمېر په اړه ډېرو پوهانو خپلې رائې قايم کړي دي- په دغه ښاغلیو کښې نامتو مستشرق مېجر راورټي وائي چې خوشحال خان خټک تقريبًا درې سوه او شپېټه کتابونه ليکلي دي- (۳)

څه که هم د راورټي دغه دعوه يوه مبالغه گنلې شي ځکه چې د خوشحال دومره کتابونه زمونږ سره لا تر دې دمه په لاس نه دي راغلي- خو بيا هم د بابا تقريبًا دولس کتابونه د پښتو ادب زينت گرځېدلے دے او د پښتو ادب پنگه يې د معيار او مقدار دواړه له رويه درنه کړي ده چې دوست محمد کامل مهمند پرې په خپل کتاب کښې تفصیلي بحث کړے دے- (۴)

د نثر په حواله د هغه دستارنامه زمونږ سره په پوره کتابي شکل کښې موجود ده چې په پښتو ادب کښې یو ځانگړې مقام او اهمیت لري- ځکه چې هم دا هغه اثر د چې پښتو نثر یې د مسجع او مقفې انداز د لومې نه ازاد کړې دې او د ازاد او روان نثر بنیاد یې پرې ایښې دې- دستارنامه خوشحال بابا په رنتمبهور کښې د قېد په اوان کښې په ۱۷ ربیع الاول ۱۰۷۶ هـ (ستمبر ۱۹۶۵ء) کښې لیکلې دې- (۵)

د دستارمې د لیکنې دا نېټه خوشحال بابا هم په دغه کتاب کښې په خپله یوه قطعه کښې د ابجدو په حساب بیان کړې دې- هغه قطعه څه داسې ده،

”دا کتاب چې په پښتو خوشحال انشاء کړه، پخوا نه دې انشاء کړې پښتانه، که تاریخ یې د انشا له مانه غواړې، وایم دا بس دې محنت د بېلتانه“ (۶)

د ذکر شوي قطعي د اخري مصرعې ”وایم دا بس دې محنت د بېلتانه“ نه د ابجدو په حساب ۱۰۷۶ جوړیږي چې د دستارنامې د لیکنې کال دې- دستارنامه د خوشحال بابا د نثر یو داسې کتاب دې چې د خپل اهمیت په حوالې سره گڼ اړخونه لري چې د یو مشر یا سردار د ټاکنې او د سرداري یا مشري کولو دپاره پکښې د شلو هنرونو او شلو خصلتونو په بڼه هغه اصول بیان کړي شوي دي کوم چې په دغه لړ کښې ډېر مهم او ضروري دي-

د مشرۍ او د سرداری د اصولو او قواعدو نه سربېره د خوشحال بابا په دې کتاب کښې نور هم بلها داسې معاشرتي، کلتوري، معاشي او مذهبي وغېره باندې زیرک نظر او د حکمت نه ډک نظریات

پہ لاس راہی چہ د دستارنامی د موضوعاتو لمن یی
دہرہ غزولہ دہ- پہ دغہ نظریاتو کبھی یو د ہغہ
د بئحو پہ ارہ نظریات ہم دی چہ دلته پری د
ژوند پہ مختلفو مرحلو بحث کولہ شی-

د لور پیدائش:

د اولاد پہ حقلہ تقریباً ہر انسان دا
خواہش او ارزو لری چہ د ہغہ دی نارینہ اولاد
اوشی او د زنانه اولاد پہ پیدائش ہغہ شان
خوشحالی نہ کوی خنگہ چہ د زوی پہ پیدائش کوی
او خینی خو پری خفگان ہم کوی- خو خوشحال بابا
د داسی قسمہ بی انصافہ ارزوگانو او رویو
غندنہ کوی او وائی چہ کہ صرف نر اولاد د ہر چا
وی زنانه نہ وی نو د نری نظام بہ د جمود بشار
شورے وی خکہ چہ مردان کہ پیدای کیری خو ہم د
زنانه نہ پیدای کیری- لکہ چہ وائی -

”د خوئی پہ زوو خو بادی اما د لور
پہ زوول ہم دلگیری نہ بویہ- خدای
زدہ چہ بخت برکت پہ کوم کبھی دے- او
ہم دا لونہ دی چہ مردان ترے پیدای
کیری کہ وایرہ خوئی (خامن) وے جہان
بہ خراب شہ- حدیث د رسالت پناہ دے-
لَوْ اطَاعَ اللَّهُ النَّاسُ فِي النَّاسِ لَمْ يَكُنْ
نَاسًا-

دا ہم حدیث دے-

مَنْ بَرَكَتِ الْمِرَاةُ نَبَكَرَ هَا بِالْأُنْثَى-

اول چہ لور وزبیری لا مبارکہ وی-“ (۷)

د لور تعلیم و تربیت:

د نری پہ ہرہ سیمہ او ہر دور کبھی د ہر
انسان دپارہ ہر قسم تعلیم او تربیت حاصلول
یو ضروری امر دے چہ پہ دے ہغہ د خپل قام،
معاشری او ہیواد دپارہ یو مفید او کامیاب
وگرے وگرخی او یو تہذیب یافتہ معاشرہ پہ وجود
کبھی راشی- او چونکی نارینہ او زنانه دوارہ د

یوې معاشرې او چاپېریال دوه مهم غړي دي. ځکه نو د دواړو دپاره علم حاصلول او ښه روزنه لازم دي. څه که هم زموږ په پښتني معاشره کې د زنانو زده کړې ته ډېر پام نه دې شوه او هغه شان اهمیت ورته نه دے ورکړې شوه څنگ چې پکار دے. خو ستر خوشحال په هغه دور کې هم د زنانو د تعلیم او تربیت اهمیت مسلم گڼلے دے او په دغه حواله هغه ښځې د نارینو سره یو شان څه چې د هغوي نه زیات د پاملرنې جوگه گرځولي دي او د زنانو دپاره دیني او عصري علومو د حاصلولو سره په هر قسمه تربیت باندې زورنه کوي هغه که د کور د بلها کارونو زده کول دي، د اخلي پخلي کارونه دي، گنډل وینځل دي، که مېلمه مېز مه خاطر مدارت دے او که د کور د وگړو او مشرانو ادب کول یا خیال ساتل دي - لکه چې وائي

" لکه تربیت د زوي لازم دے مینه پرې پکار ده. داسې په لور مینه پکار ده. بلکې لوریانې زیاتې محقې دي. د هلک والي د روزنې کار خو لکه د زوي دا شان د لور. خو لور دې نیازبینه ساتلې شي. د عفت، د شرم، د حیا، دعصت ویناگانې دې ورته کیږي. د قرآن د لوستلو، د مسألو کتابونه چې د عبادت، طاعت ووقوف یې ټول د سنن د فرضونو د دین د کارونو وشي. شیرین بیانونه، مرغوب، اقوال د بزرگانو مشأخو، رنگین حکایتونه دې یاد کړي. افسانې، قیصې دې هم زده کړي. شطرنج، نرد دې هم زده کړي. کار د ستنې، لکه د گنډلو مهارت دې هم تمام وي. د رشتن د پختن، د کور ارسته کول، آرایش د خپل ځان، د خوشبویي د جوړولو پوهه دې هم ډېره وي. د لیکلو

کار خو دومره چي په حساب، کتاب، شمېر، د رقم کولو دي پوهه شي. د مفرح، د شربت جوړول دي زده کړي. د خوراک کار، د الوانو پخول دي زده کړي. د خوراک په راوستو او کښي خودلو دي پوهه شي. د جامو په شکستلو په جوړولو په وينځلو او رنگ کولو دي پوهه شي. که د نقاشي په علم کښي څه زده کړي نو هم گنجائش لري. څومره نوعه کښي دي چي وي ټولي دي يي زده وي که په دي کارونو پوهه نه وي. نقصان يي دے. د مرو، د جواهرو په قدر و قيمت دي پوهه شي. د قرآن بزرگ سورتونه، بزرگي دعاگانې چي څومره يادولې شي دومره دي يادي کړي. د قصيدو، غزلونو، نظم، شعرونه دي هم لږ ډېر ياد کړي. ديوانونه دي نه گوري. خو بوستان، گلستان. هر کله چي د نهه کالو شي د والد، د مشرانو وروڼو او د ترونو سره دي هم ادب اوسيري. گستاخ ناسته ولاړه وئيل دي نه کوي." (۸)

خوشحال بابا يواځي د وينا تر حده د لور د تعليم او تربيت قايل نه ؤ بلکي په خپل ژوند کښي يي هم د خپلې دغې وينا عملي مظاهره په لاس راځي چي هغه خپلو لوريانو باندې هم د هغه وخت ټول مروجه علوم حاصل کړي وو. څه که هم د هغه د ټولو لونو په حقله معلومات زمونږ سره نشته. خو بيا هم د هغه د دوؤ لونو حليمه بي بي او تاج بي بي په حقله معلومات زمونږ په تاريخي اثارو کښي خوندي دي. د حليمه بي بي په حقله هڅه هوتک بن داؤد ليکي چي:

" د خان عليين مكان خوشحال خان خٽڪ
لور وه، چي د عبد القادر خان خٽڪ
سكه خور كڍده، زما پلار هسي روايت
كا چي زه بنو ته ولازم په هغه وقت
دا پښتنه ژوندي وه او د خپل پلار په
ژوند يې مروجہ علوم ولوستل او بيا
د شيخ سعدي لاهوري رحمة الله عليه
مريده سوه او د خپل ورور عبدا
القادر خان په لاس يې بيعت و كا ،
چي هغه هم د شيخ دوران خليفه ؤ .
روايت كا چي حليمه بي بي فاضله او
عارفه سځه وه او په سراپرده د او د
خالق عبادت كا او د خپل ورور عصمت
ناسته ده مږه يې نه دي كړي عبد
القادر خان په كور كي نورو سځو ته
لوستل كا او قرآن عظيم يې هم په
ياد دئ زما پلار وويل چي حليمه بي
بي په پښتو سځه اشعار هم وايي او په
خپل عصر سرآمد اقران ده او موزونان
د پښتو يې اشعار خوشوي، د تصوف او
طريقت كتب يې ټول لوستلي دي" (۹)

دا رنگ د تاج بي بي په حقله خپله خوشحال وائي
چي،

" تاج بي بي بيماره وه په داوتل
كښي ومږه په موجب ددے د وصيت د
فقير كره ورورے شوه دنيا د څنگه
سځه شوه. نږك بخته لور مے وه. قرآن
كتابونه ئي لوستلي وو. په طاعت په
عبادت كښي وه حق تعالي ئي وبخښه." (۱۰)

ستر / پرده

په حېثيت د مسلمان او پښتون قام زمونږ د
زنانونو دپاره ستر پرده كول لازم دي. ځكه چي په
دې د زنانه د ناموس او عزت حفاظت سره سره د

معاشري د ډېرو ناوړو او بد امنی مخ نیوي هم په عمل کښې راځي- په دې حوالې سره د خوشحال بابا نظريات د اسلامي اصولو او قواعدو سره عین مطابق او ورته دي- هغه د يوې کورنۍ او معاشري دپاره هغه زنانه د زوي نه هم زیاته نېکبخته گني څوک چې څلور قسمه ستر پرده کوي، چې ورومبه د نامحرم د نظر نه ځان بچ اوساتي، دويم د نامحرم دې نوم هم وانه اوري، درېم د خپلو سترگو حفاظت او څلورم د په ازاد ځايونو دې نه گرځي- لکه چې وائي:

" څوارلس کالو ته چې ورسېږي- د حق پوره کولو وخت يې دا دے- دې حال ته چې ورسېږي بکار ده چې څلور قسمه پرده اوکړي- ورومبه يې د ځان پرده ده چې سېورے هم نامحرم اونه وينې- بله د غوړونو چې د نامحرم نوم څوک وانخلي- بله د سترگو ده چې داسې د کور په گوټ کښې کښېني چې په چا يې سترگې اونه لگي- په اوچت ځاي اودرېدل په لوړه ختل، چرته دې هم په غولي نه گرځي- څلور قسمه پرده چې بغير د مور، خور، ورور يا محرم خدمتگاره د چا سره خبرې اونه کړي- که چرې دا څلور قسمه پرده يې اوکړه- د زوي نه به خوش نصيبه لور وي- که د پلار کره وي- نو د دين لوت سعادتي يې اوگتو- په کتاب کښې يې ليکلي دي چې هغه لور ښه ده- چې شله هم وي، گونگي هم وي- مقصد يې هم دغه څلور قسمه پرده ده- که پرې ټينگه شوه- شله، کنه، رنده او گونگي شوه- هاله به يې دا څلور کارونه روزي شي- که ناسته د هياچا سره نه کړي- د يواځې ناستي

خوئي واخلي. د هغوي سره به وي که پاکه کښېني. که چرې دغه څلور کارونه پکښې وي نېکخواه به يې وي. څوک هم نېکخواه نشته خو پلار، مور، ورور، خور، ترور، خپل خاندان په غم ښادي کښې شريک، په شرم شريک. بيا په دې کښې هم فرق دے چې اوسياره او عاقله وي د هغې سره دې کښېني. که چرې کمعقله وي، که يې خپله وي هم دې ورکه شي. تر څو چې توانېږي په دې کار دې کوشش کوي. د بل ملک يا د کلي ښځې دې داسې گڼي لکه نامحرم. په جل والي او په واده دې هم دا سرشته همېشه په ځانې لري. لکه چې ښځه ده داسې دې ښځه وي چې اواز جامه يې څوک په سترگو اونه وينې. دا ټوله سرشته په ځانې پکار ده. د هغې وخته پورې د بچو مور شي. د خپلخاني د دولت مالکه شي" (۱۱)

د ښځې د ستر پردې په حواله د خوشحال نظريات دومره واضح او سخت دې چې په دغه لړ هغه وائي چې که يوه ښځه د خاوند د اجازې نه بغير بې پردگي کوي او که د هغه په اجازت او مرضي سره کوي خو دا يو ناوړه عمل دے چې عذاب يې زيات دے. لکه چې وائي:

" د ښځې عبدالزوجه مطلب بنده د ښځې چې دا ورباندې زور وړه وي. ټول د دې خله وي. يا د دې ښه نا ښه برداشت کوي. کوڅو کښې گرځي. په خپله مرضي په زيارتونو گرځي. يا يې اواز د حوبلی بهر څوک اوري. يا يې خندا څوک اوري. بلکې د پائولو د څړي د اوازه پورې چې حديث دے.

اِنَّ اللّٰهَ يَبْغِضُ صُوْرَتِ الْخَلْجِلَالِ كَمَا يَبْغِضُ
الْغِنَاءَ اَوْ يُعَافُ صَاحِبِهٖ كَمَا يُعَاقِبُهٗ
الْاَمْرُ وَلَا تَلْبِسُ خَلْجَالًا ذَاتَ الْاَمْلَعُوْنَهٗ.
عذاب ئي هومره دے۔ اما د سخي مي ره
چي په دا راضي وي۔ هم عذاب، هم بي
شرمي، هم ديوتي۔ هر چي په دا شرمونو
محکم وي۔ هغه به په هر شرم پوهي پري۔“
(۱۲)

د لور خور ودول

دا د نري دود دستور دے چي لور خور به په
يو خاص عمر کښي ودولي کيږي او د مور پلار او
ورونو يي حد تر وسه دا کوشش کوي چي چا ته يي
ودوي هغه دې په هر معيار پوره وي چي په دې
سره هغه سوکاله ژوند تير کړي۔ په دغه حواله د
خوشحال دا نظريه ده چي ورومبه خو دې دا کوشش
اوکړي شي چي په نيزدي رشته دارو کښي دې ورله
رشته اوکړي او که دا ممکن نه وي نو بيا دې د
داسي تن انتخاب اوکړي شي چي په اصل، نسب،
حليه او خصوصاً دين پوره پوره برابر وي۔ لکه
وائي:

” چي لور ودوي۔ ورته دې وکفو وشي۔ که
په نيزدي خپلخانه کښي ممکن نه وي۔
چي په نسب، په اصل کولے نه وي۔
متحلي په حليه د ددين د صلاحيت وي
داسي سري ته دې ورکړي شي۔ په قرينه
کښي چي د خان نه زيات تير وي۔ که
ممکن وي د هغه سره دې هم۔ نه دې
پکار چي لاندې وي هم نه دې پکار۔ لير
پاس کوز تیک دي۔“ (۱۳)

دې سره سره خوشحال د لور په واده د ډير
خرخ او هر دود دستور هم قائل دے او وائي چي
ښه په شان و شوکت دې د لور د واده رسمونه تر
سره کړي شي۔ لکه چي وائي:

" د لور واده ډېر شهرت پکار دے۔ لکه ډېر پخول، نقارې، سندرې، ډېر استول، که د خپلې لور طاقت وي هم. خو د زوم د هغه ولور اخیستل پکار دي۔ داسې خو يې طاقت وي۔ په هېڅ حال ازار نه دي ورسول پکار۔ د خېشانو د طرفه، د خپل طرفه هر څنگه چې کار ښه وي کول پکار دي۔ خوراک، مجلسونه، اغوستل، صحبتونه، راگ رنگ ايله نه ده پکار۔ د پلار کره د زوي حصه تل، خو د لور غريبې هم دا ورځ وي، چې د پلار په مال به د دي سر په فخر شي۔ په شرع هم د واده شهرت ټيک دے۔ که د واده نه پس لور ته ډېر څه ورکولې شي۔ داسې نه چې د واده د کار خرڅ۔ د لور د واده جوړه دي د ناوې په شان وي۔ لکه د دوي په خاندان کېښې چې پخوا د واده دود څنگه شوے وي۔ خپل هغه دود دي نه بدلوي۔ لکه د پښتنو دود د پائښخو د سرکاه، کشيده قميص، د مقنع دغه دودونه دي له لاسه نه ورکوي۔ او چې کله په دغه جوړه کېښې واده شي۔ دي نه علاوه دي ورسره مهيني جوړې نورې هم وي۔ چې يې خوښې وي هغه دي اغوندي۔ لکه څنې، جلي سپين پرتوگ، اوربل، څنې دا دودونه دي چرته هم نه بدلوي۔" (۱۴)

د ښه شريک حیات انتخاب:

د شريک حیات يا د ژوند ملگري د انتخاب په اړه هم د خوشحال نظريات زمونږ د پښتون کلتور او اسلامي احکاماتو سره مطابق دي۔ په دغه حواله خوشحال وائي چې د ژوند ملگري په انتخاب کېښې دي د شکل و صورت سره سره سیرت او

خوئی خصلت او خاندانی عزت ته هم کتلی شي او
که ممکن وي نو هلک دي په خپله هم اوگوري او
که نه وي- لکه چې وائي:

" چې نکاح کړي- د نکاح کار مشکل دے-
د ژوند ملگري خو هغه ښځه وايه- چې
په اصل او نسب د لوئے کور نه وي-
عفت، شرم، عصمت په هغه خاندان کېږي
مشهور و معروف وي- د دين کار پکښي
رواج لري- په قرينه کېږي دي د ځان نه
ښکته گوري- لوئے د لوئے حسن، خويي
خصلت، شمایل دي يې وکتلي شي- د شرع
حکم د خپلو ليدو دے چې پخپلو سترگو
دي يې اوويني- که دا ممکن نه وي نو
په با اعتباره نساء يا په پير سري
دي اوگوري- په ځوان دي نه وينې- د
ځوان په نظر هر رنگه ښځه، جل، جلوه
گره وي- که چېرې رنگ او خوئي يې
دواړه ښه وي گنج هم دي وائي- " (۱۵)

دي نه علاوه خوشحال هغه ښځه هم د ژوند ښه
ملگري گني کومه چې که په صورت نه وي ښائسته
خو چې په سیرت او خوئي خصلت کېږي ښه وي- لکه
وائي:

" که رنگ يې دومره نه وي- درميانه
وي- د خويه ښه وي- په ښه خصلت، په ښه
خوئي قبلول پکار دي- چې د باطن فرخي
يې تر ظاهره ډېره ده- گل که هر
څومره ښکلې وي- خو يو څو ورځې دے-
کنه که سپېره درمه وي خوند پورې
ارزښت لري- د اگر لرگي د بوئي پورې
په قدر وي- د نيزدي رشته دارو دي نه
وي- کم ذاته، کمينه دي نه وي- " (۱۶)

د خاوند تابعداري:

تابعداري چي چرته په هر کار او هره رشته کښي ضروري او مهمه ده هلته په ازدواجي ژوند کښي خصوصاً د ښځې دپاره لا مهمه او لازم گڼلي شي. دا رنگ خوشحال هم د يوي ښځې د سوکاله ژوند دپاره د خاوند تابعداري لازم گڼي او وائي چي ښه او بهترينه ښځه هغه ده چي د خپل خاوند په هر حال کښي تابعداره او منونکي وي. او په دغه حواله هغه وائي چي که خاوند يي شرابي وي نو دا دې ورسره هم شراب څښي، نرد او شطرنج لوبې دې ورسره کوي او يوه ښه مصاحبه دې وي. په غمونو دې يي غم خواره وي. او د واده وړاندې دې ورته دا نصيحت او دعا وکړي شي. لکه چي وائي:

” چي لور واده شي ورته دې دعا وکړي شي. دا ورته نصيحت دے چي په رضامندی دې د مېړه په خدمت کښي ځي. تر دې حده چي که مېړه يي شراب خور وي. دا دې هم ورسره شراب څښي. څه چي ورته فرمائي هغه دې کوي.

قطعه:

که يار دې شرابي دے
ته هم لا تر دة بتر شه
که دے کفر اختيار کا
ته هم دة سره کافر شه
که دے واورته زغلي
ته ترې يو قدم پېشتر شه
که دا هسي اونه کړي
درومه خاورې دې په سر شه

که خاوند عالي فطرت وي. خواهش به يي د افسانې، د شعر، د قيصې د بيان وي. هغه دې وائي چي د هر وخت مناسب وي.

شترنج، په نرد دې ورسره مشغولا کړي-
په سرو باندي ډېر غمونه، اندېښنې
راځي چې ښه مصاحبه ښځه لري- په يو
څه په بل څه يې غم غلط کوي- کار ډېر
ښه دے- د گناه نه دې په چل چل اړوي-
(۱۷)

خوشحال بابا د يوې ښځې دپاره د خاوند
خدمت د هر څه نه افضل گڼي او يوه بهترينه ښه
ښځه هغه گڼي کومه چې د خپل خاوند دپاره په يو
وخت کښې طبيبه، باورچي، درزي، دوبي او حټي چې
يوه وينځه او ډمه مطربه هم وي- لکه چې وائي:

" د هر څه نه افضل د خاوند خدمت دے-
ښه ښځه هغه ده چې هم د خاوند ښځه
وي هم يې مصاحبه- طبيبه يې هم وي،
باورچي يې هم وي، درزي يې هم وي،
دوبي يې هم وي- وينځه يې هم وي، ډمه
مطربه يې هم وي- بلکې چوهري يې هم
وي- دا چې اووئييلي شو بس نور د
خاوند د خپلوانو سره دې داسې وي-
لکه د پلار په خاندان په ښادي او غم
دې ورسره شريکه وي- د خواښې خدمت
دې داسې کوي لکه خپلې مور- که
سوربتي خدمتگاري يې د خاوند وي
تولي دې ښې ساتي- مرحمت، خلقت دې د
هيچا نه درېغ نه لري- (۱۸)

دا شان خوشحال بابا د يوې ښځې دپاره د
خپل خاوند او د هغه د کور رازداري ساتل ډېر
مهم او ضروري گڼي او وائي:

" که زړه يې د خاوند نه بد شي- پلار
کور والو ته دې نه وائي- د پلار په
کور دې نه سيله کوي- چې په سيله
تعلق خراب شي- که د هر څه نه تيز شي
خو چې لاس مات شي غاري له ځي- سيله دې

نه وي۔ هر وخت دي نور د پلار کور په
ښه يادئ۔" (۱۹)

دا رنگ بل ځائي هغه ښځه لويه احمقه گني
کومه چې د خاوند په خدمت کښي کاهله وي۔ لکه
چې وائي:

" بله هغه ښځه چې د خپل خاوند په
خدمت کښي سسته وي۔ د خاوند په
رضامندی کښي د دي د دين د دنيا
مراد او مقصد دے۔ د دي د زندگي عزت،
برکت ټول په خاوند کښي دے، څو
پيوندونه، حقونه ترمينځ دي، چې په
دي نه پوهيږي لوي حماقت دے۔" (۲۰)

د کور ساتنه:

خوشحال د يوې کاميابې ښځې دپاره دا هم
ضروري گني چې هغه دي د کور ساتنه او انتظام
په ښه او غوره طريقه تر سره کوي۔ د ځان او
کور په ارائش او سر څنه کښي دي ښه ځان کړوي۔
د مېلمه مېز مه په خاطر مدارت کښي دي مخکښي
وي۔ د خوراک، څښاک، طعام او اخلي پخلي په کار
کښي دي ويځه او بېداره وي۔ لکه چې وائي:

"د خوراک په کار دي ويځه وي۔ د
مېلمه مېز مه دي هر قسم حنات،
فواکھات، اشربات، تنقا، غلات مهيا وي۔
که چرته خاوند يې کور کښي نه وي۔ د
مېلمه خاطر خواه او حاضري وکړي۔ لکه
مېوه وغېره (تر څو چې خوراک پخيري
او لوړې کله شوم مات نه ئي۔ دا
خوراک لازم دے لکه طباخونه، خوان
پوستونه، رکېبي، دسترخوانونه دا دي
ټول په ځائي وي۔ چې فروگذاشت، فوت
په هېڅ کښي ونه کړي شي۔ دا دي سنبال
وي چې د خاوند نېکنامي يې پرې کيږي۔
په هغه دي کلکه ولاړه وي۔ چې د نيکه

خاندان به یی په کارونو ښه یاد شي-"
(۲۱)

پت پالنه:

پت چې په یاری دوستی کښې اعتماد او باور ته وئېلې شي- او خصوصاً د مېړه او ښځې ترمېنځ رښته کښې د وفا نامه ده خواه هغه که په ژوند وي او که د مرگ نه پس- خوشحال په دغه اړه وائي چې که چېرې د یوې ښځې خاوند وفات شي نو بې ځایه چغې او ژړاگانې دې نه کوي په یوه نارې دې اوژاري او د اولاد دپاره دې ژوند وقف کړي- او که بل واده کوي نو هم په شرع برابر خبره ده او څه علت پکښې نشته- لکه چې وائي:

" ورومبه خو دې مرگ ښځې تر زوج په

وړاندې وي- او که خاوند یې مړ شي

قضا رضا ده- فزع، جزع چغې دې نه وهي-

په حکم د شرع دې کار کوي- په چغه دې

وژاري-

غزل:

که رښتنې محبت لري مه

ناره،

په یوه نارې بېل شوې یار

وژاره،

د رسا ویشتلې کله توان د

غبر وي،

په فراق کښې نارې مه وهه

له باره،

په معنې کښې جدائي نشته

د، وصال

د اشنا په غم کښې خوښ

اوسه بل ویاړه،

په هجران کښې هغه هسې شان

وصال شته،

لکه څوک له خپله یاره لاس

تر غاړه،

دا دیدن لکه په پټې سترگې
کېږي،
دا دیدن له وازو سترگو نه
مه غواړه،
لیلي پلار کره په سل پردې
کښې ناسته،
مخامخ وه ومجنون وته
ولاړه،
پس له مرگه هم جدا نه وي
رښتینې،
په یوه لحد کښې ورشي سره
دواړه،
د رښتینې مینې ډار د زوال
نشته،
چې رښتینې پت لري سلام په
واړه،
د یار پت دې د خوشحال له
دله نه ځي،
د فاني دنیا خوشي که لاړه
لاړه-“ (۲۲)

دغه شان وړاندې په دې باب د یو حدیث شریف
حواله هم راوړي او وائي-

”د پت پالنه شرط دے خاص طور د
ملوکانو د لوریانو- په مخ خو چندن
یو ځل پورې کیږي- د کُنْخَلو سره خو یو
ځل د چنې گل پرېوځي- په جلې خو یو
ځل سندرې وئیلې شي- په دې باب د
رسالت پناه حدیث دے،
انا وامرأة سفعاء الخدين كهاتين
يوم القيامة، واوما بالوسطی
والسبابة، امرأة آمت من زوجها ذات
منصب وجمال و حبست نفسها علی
یتاما حتی بانوا او ماتوا-

د دي حديث معني دا دي- چي څوڪ د لويه ځايه وي- د دي خاوند مر شي- صاحبه نسب، صاحبه جمال دا بل خاوند اونه ڪري- د بچو مور وي- د خاوند غم پري داسي ولگي چي د مخ گونه يي بدله شي- په مخ يي توره سياهي لکه ترسيري وزغلي- هغه ښځه به زما سره جنت داسي يو ڄائي ڄي- لکه سبا به او وسطي گڏي چي يو ڄائي دي- ميانه گوته، سبا به او وسطي به وريوري- څوڪ چي وائي چي ڪونڊه دي خاوند ڪوي- يعني خاوند په شرع روغ د- ڪه يي اوڪري ثواب پڪڻي د- لکه چي د پيغمبر حديث د- پت پالنه د لويو ڪورونو طريقه هم دا ده- ننگ ناموس، شرم په دي ڪڻي د- نور دي مطلقا ارادش، زب و زينت نه وي- نه د غورو نه د پوزي- د طاعت، د اغوستلو د عبادت سپيني جامي دي وي- تل دي په عبادت مشغوله وي- له خدايه دي د خاوند بخښنه غواري-“ (۲۳)

وينځه/خدمتگاره:

د وينځي يا خدمتگاري په بابله هم خوشحال زره سواندي او همدردانه روپه لري- او وائي چي ڪه څوڪ مخلصه وينځه يا خدمتگاره لري نو د خپلي مېرمني سره دي په ادب لري- هغه د وينځي په مقابله ڪڻي د مېرمني حق زيات ڪڻي- ڪه د دوي ترمينځ څه ڪشاله پيدا شي نو د صبر او تحمل نه دي ڪار واخيستي شي او ڪه داسي نه وي نو په غرض د مصلحت دي ځانله ځايونو ڪڻي اوساتلي شي- لکه وائي:

” خدائي دي هر چا ته ښه مخلصه غلامه ورکري- د مېرمنو سره دي په محل ڪڻي

داخلي ٲولي خدمتگاري په ادب وي- كه ډېر خاطر، تعلق ورسره لري ځانله دي يې ساتي چې د دي په ناز او نياز مېرمني هيجري خبر نه شي- كه چرته خبرې پري شي- جيلي غېرت د ښځو ډېر وي- د كور لوټ سره كه بيا حفظ وكا خوښه- او گني مېرمنه او وينځه سره داسې فرق لري لكه خر او آس- خر د آس په وړاندې هېڅ وجود نه لري اما وار به پري جوړ كړه- آب به د خره وباسي- په هېڅ وجه هاله ده دپاره نه دي پكار- چې د مېرمني سره به د وينځې په وجه وائي- په تحمل په خدا تېره كړي- د ديو داسې كارونه چې څومره برداشت كړي- دومره بهتر- هم د ده دپاره فائده لري- هم د خدمتگاري دپاره فائده لري- بل وخت چې كله د مېرمني غصه سره شي- مېرمنه چې څنگه مېرمنه وي- د خپله لاسه به هغه خدمتگاره ولمانځي- كه كينه يې ورسره شروع كړه نو د مېرمني له نظره دي البته غايبه ساتي- خدمتگاري دي چرته هم په سر نه خپڅوي (يوه بده مېرمنه يو خوا ډېري ښي خدمتگاري بل خوا) چرته سره زر چرته سپين زر چې په دي هم نه پوهيږي هغه خاوند به هم څه خاوند وي- (۲۴)

په دستارنامه كښې د خوشحال خان خټک د ښځو په حقله د نظرياتو سنجولو نه دا خبره په ډاگه شوه چې د هغه نظريات په دغه حواله د پښتونولي او اسلامي احكاماتو سره عېن مطابق او ورته دي، هغه د ښځو ٲول بنيادي حقونه په ځائي او مسلم گني او د نري يو مهم كردار يې بولي-

ہغہ غواری چہ ہرہ شخہ دہ د وخت د مروجہ ٲولو
علومو ٲہ کالو بنائستہ وہ، ہر ہنر دہ زدہ وہ،
او ٲہ معاشرہ کبہ دہ ورتہ د عزت او احترام
مقام ورکری شہ۔

حوالہ جات

۱. خدیجہ فیروز الدین، ڈاکٹر، خوشحال خان خٲک (حیات و فن)، اردو ترجمہ: اقبال نسیم خٲک، ناشر: اکادمی ادبیات پاکستان اٲچ اٲت و ن اسلام آباد، کال: ۲۰۰۴ء، مخ: ۷۹۔
۲. خٲک، افضل خان، تاریخ مرصع قلمی، مرتبہ: دوست مٲد خان کامل مہمند، مخ: ۲۵۸۔
۳. مہجر راورٲی، پبنتو گرامر، مخ: ۱۴۷۔
۴. کامل، دوست مٲد خان مہمند، خوشحال خان خٲک (سوانح حیات)، دوٲم اٲدیشن، ناشر: شاہین بکس، کال: ۲۰۰۶ء، مخونہ: ۲۸۳ نہ تر ۲۸۸ ٲورہ۔
۵. کامل، دوست مٲد خان مہمند، خوشحال خان خٲک (سوانح حیات)، دوٲم اٲدیشن، ناشر: شاہین بکس، کال: ۲۰۰۶ء، مخ: ۲۸۷۔
۶. (۶) خٲک، خوشحال خان، دستارنامہ، تحقیق سمونہ او حاشی او ناشر: ڈاکٹر یار مٲد مغموم خٲک، کال: ۲۰۰۵ء، مخ: ۲۱۳۔
۷. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۰۶۔
۸. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۰ نہ تر ۱۱۱ ٲورہ۔
۹. مٲد بن داود هوتک، ٲتہ خزانہ، خٲروونکی: پبنتو نریوالہ مرکہ، کال: ۲۰۱۶ء، مخ: ۱۳۹۔
۱۰. خٲک، افضل خان، تاریخ مرصع قلمی، مرتبہ: دوست مٲد خان کامل مہمند، مخ: ۳۱۵۔
۱۱. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۱ نہ تر ۱۱۲ ٲورہ۔
۱۲. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۵۷۔
۱۳. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۲ نہ تر ۱۱۳ ٲورہ۔

۱۴. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۱۳-
۱۵. ہم دغہ اثر، مخ: ۹۱-
۱۶. ہم دغہ اثر، مخ: ۹۱-
۱۷. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۱۳-
۱۸. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۱۵-
۱۹. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۱۵-
۲۰. ہم دغہ اثر، مخ: ۲۰۵-
۲۱. ہم دغہ اثر، مخ: ۱۱۴-
۲۲. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۵ نہ تر ۱۱۶
پورے-
۲۳. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۶ نہ تر ۱۱۷
پورے-
۲۴. ہم دغہ اثر، مخونہ: ۱۱۸ نہ تر ۱۱۹
پورے-